

ZAJÍMAVÝ TITUL Z NAŠEHO KNIHOVNÍHO FONDU

V našem knihovnickém skladu se nacházejí opravdové poklady. Předkládám Vám s radostí v srdci šperk, krásnou knihu ne formou ale obsahem. Jmenuje se Jak se rodí Zvony od Milana Švihálka. V ní nás provádí neobyčejným životem obyčejných lidí žena, která sama byla vystavena nesčetným zkouškám, v nichž ona i její nejbližší prokázali věrnost rodinnému poselství: neustoupit, nevzdat se a houževnatě čelit všem nástrahám osudu. Ten příběh, který přesahuje až do současnosti, Vás zastaví a donutí k přemýšlení. Zkuste si otevřít tuto působivou knihu a vejít do života české zvonařky. Nejsou tam žádná kouzla a čáry, ale těžká práce, silná vůle a velká láska.

Zde malá ukázka pro zvědavého čtenáře:

...Co má dělat žena, jejímuž partnerovi vypadlo z rukou milované nářadí? Co má dělat zvonařka, které zůstaly jako dědictví jenom hliněné formy nedokončených zvonů? Má složit ruce do klína? Laetitie Dytrychová seděla celé dny jako socha. Nemohla mluvit, nemohla jíst, nemohla chodit. Kdysi dokázala zdolat každou překážku s úsměvem, vždyť i její jméno je jménem radosti. Teď jí však nikdo nemohl pomoci. Chtělo se jí umřít.

Po třech týdnech si řekla, že nejlepším lékem na bolest a zármutek bude, když se vydá na místa, kde byla s manželem nejšťastnější. Do zvonařské dílny, kde bývali stále spolu, jeden vedle druhého.

Byl začátek září, když se odvážila vstoupit do dílny. Vrata hlasitě vzrzála, když do nich zatlačila. Otřásla se – jakoby zimou. Všechno bylo zaprášené, tiché, šedivé, protože tu dlouho nepobývali žádní lidé. Padla na ni velká stísněnost. Mlčky stála a bála se pohnout.

Pojednou se do ticha ozvala silná rána. Jako by někdo udeřil kladivem do země nebo do zdi. Dívala se kolem, ale nikoho neviděla. Všude bylo ticho, na poncích ležel jemný prach, formy stály na svých místech. Žena se zachvěla. „Pepo, jsi to ty,“ sklouzlo jí ze rtů. „Jsi tady u mě?“

Nebylo nikoho, kdo by jí odpověděl. Rozplakala se. Zvonové formy se tyčily v šeru a otvory pecí jako by ji mlčky pozorovaly. Co bude s námi?“ ptaly se.

A najednou se to stalo. Pevně uchopila násadu kladiva opřené o kovadlinu. Dlaněmi přejela hroudy hlíny a obrátila se k rozestavěným formám: „Nic,“ řekla tiše. „Nebojte se. Já se už rozhodla. Budu zvony dělat dál. Neopustím vás.“

Tím bylo rozhodnuto. Zvonařská dílna bude pracovat dál, smrt brodeckého zvonaře odlévání nezastaví. Život musí pokračovat. Zvony musí znít. Laetitia Dytrychová měla v uskutečnění svého úmyslu veliký vzor. V české historii totiž už jedna žena na tradici zvonařského řemesla svého manžela navázat dokázala – šlechtična Alžběta z Volfenburku, vdova po Brikcím z Cymperka, který zemřel v roce 1599 v Praze na mor. V pevném rozhodnutí utvrzoval vdovu i věhlas, kterého manželé Dytrychovi v průběhu let dosáhli. Uběhlo několik týdnů a vdova po brodeckém zvonaři začala pomalu navazovat na práci svého manžela.

Celkem bylo rozpracováno devět zvonů. Co dělat dál paní Dytrychová samozřejmě věděla, vždyť po boku manžela pracovala celá léta. Kritický okamžik nastal, když bylo třeba začít formy odlévat.

První lití se ale nepodařilo. Nepodařilo se ani druhé zvon. A nepodařilo se odlévání ani třetího a čtvrtého zvonu. Vdova po brodeckém zvonaři se mohla hanbou propadnout. Musí přece dokázat, že manžela opravdu milovala! Dokáže to tím, že bude odlévat zvony stejně dokonalé, jako to uměl on...

Dcery mlčky přihlížely jejímu zatvrzelému boji. Hliněnou formu z pátého odlitého zvonu odstraňovala s velkým napětím. Jestli ani tentokrát nebude povrch odlitku dokonalý, k dalšímu odlévání jí už nebudou stačit síly. Byla vyčerpaná do krajnosti. Když se pod úder kladiva konečně objevil povrch ušlechtilého kovu, spadl jí kámen ze srdce. Zvonovina byla nádherně hladká, a bez jediné bublinky. Šťastně ji hladila rukama plnými mozolů a radostně ukazovala výsledek práce dcerám. „Takhle má vypadat dokonale odlitý zvon!“ opakovala šťastně. Zrodila se další česká zvonařka! Teď bude moci i svým dcerám předat všechno, co se od manžela naučila a co sama dokázala odhalit z tajemství odlévání zvonů....

Jana Kučerová
oddělení pro handicapované

mezi regály

Občasník pro návštěvníky

č. 39/říjen 2022
zdarma

FRANTIŠEK KOTLETA PATRONEM NOVÉHO ROČNÍKU LITERÁRNÍ SOUTĚŽE. 16. ročník Literární soutěže

Literární soutěž pro neprofesionální autory z celé České republiky pořádá Krajská knihovna Karlovy Vary od roku 2007. Zúčastnit se jí může každý, komu je více než 14 let. Prozaické, dosud nepublikované dílo, nesmí být delší než pět normostran a musí vycházet z motta, jehož autorem je patron letošního ročníku, spisovatel **František Kotleta**: „Poté, co zemře naděje, zůstává v plné síle ještě černý humor.“

foto poskytl: Nakladatelství EPOCH

Soutěžní práce, po pečlivém přečtení pravidel, vkládejte od 3. 10. 2022 do 31. 12. 2022 do webového formuláře na adrese www.knihovnakv.cz

Soutěžní povídky bude hodnotit odborná porota, která vybere deset povídek, které zveřejníme ve sborníku soutěže. Vítěze (1. – 3. místo) pak vybere sám patron František Kotleta. Hlavní cenou je tradičně porcelánová plastika vlaštovky, kterou vyrobili studenti SUPŠ Karlovy Vary. Dalšími cenami jsou pak knižní poukázky na knihy dle vlastního výběru. Jako každý rok bude i letos udělena Cena poroty.

PRAVIDLA SOUTĚŽE:

pro všechny autory z České republiky, kteří se literární tvorbou nezabývají profesionálně a nejsou registrováni v žádné profesní spisovatelské či novinářské organizaci.

- příspěvek, který bude do soutěže zaslán, nesmí být dosud publikován
- **motto**, ze kterého musí autoři soutěžních prací vycházet:

*„Poté, co zemře naděje, zůstává v plné síle ještě černý humor“
z knihy Rudý vrabčák*

- **nejnižší věková hranice autora 14 let**
- kategorie – próza – povídka
- rozsah literárního díla – maximálně 5 normostran (30 řádků po 60-ti úhovech, řádkování 1,5; tzn. maximálně 1800 úhozů a přibližně 250 slov na stranu)
- každý autor může přihlásit pouze jediný příspěvek (zaslané práce se nevracejí)
- soutěžní práce se přijímají pouze v elektronické podobě (program Word)
- přihlášené povídky budou průběžně publikovány na webu KKKV

KAŽDÁ SOUTĚŽNÍ PRÁCE MUSÍ OBSAHOVAT:

- název povídky
- jméno autora
- bydliště, datum narození, e-mail, telefonní číslo autora
- medailon (charakteristika) autora
- souhlas se zařazením osobních údajů do databáze soutěžících

HODNOCENÍ:

- nezávislým hodnocením určí porota 10 soutěžních prací, které budou zveřejněny ve sborníku soutěže
- jedné z těchto 10 povídek udělí porota Zvláštní cenu poroty
- 10 vybraných povídek předá porota k posouzení patronovi soutěže, který rozhodne o umístění na 1. – 3. místě

OCENĚNÍ:

- **hlavní cena – porcelánová plastika VLAŠTOVKA** (z dílny studentů SUPŠ Karlovy Vary); poukázka na odběr knih dle vlastního výběru
- **2. a 3. místo** – poukázky na odběr knih dle vlastního výběru
- **Cena poroty** – poukázka na odběr knih dle vlastního výběru
- Zařazení deseti nejúspěšnějších prací do tištěného sborníku Jejich autoři obdrží podepsanou knihu patrona soutěže Františka Kotlety.

PŘÍJEM SOUTĚŽNÍCH PRACÍ DO 31. 12. 2022

Pořadatel soutěže si vyhrazuje právo nezařadit soutěžní příspěvky, které budou závadné svým obsahem.

Za závadný se považuje pornografický, xenofobní, rasistický, antisemitický či jinak se zdravou lidskou morálkou kolidující obsah.

SOUTĚŽNÍ PRÁCE, PO PEČLIVÉM PŘEČTENÍ PRAVIDEL, VKLÁDEJTE OD 3. 10. 2022 DO 31. 12. 2022 DO WEBOVÉHO FORMULÁŘE NA ADRESE WWW.KNIOVNAKV.CZ

VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ ZA ÚČASTI PATRONA
4. březen 2023 (sobota)

ZAJÍMAVOSTI ZE SVĚTA, KTERÉ S NÁMI SOUVISÍ

Ve dnech 16. a 17. září 2022 proběhlo v ostrovském zámku V. mezinárodní historické symposium.

Tématem byla architektura a urbanismu 50. let 20. století. Pojetí příspěvků bylo různé, ale všechny byly zajímavé. Podělila bych se s vámi o dva z nich.

Přednáška **Yvonne Fričové** byla prezentací knihy „**Bra-
sililia – město – sen**“, která vyšla v nakladatelství Titanis
2017. Jedná se o první publikaci v češtině, která komplexně
představuje ideu a architekturu brazilského hlavního
města.

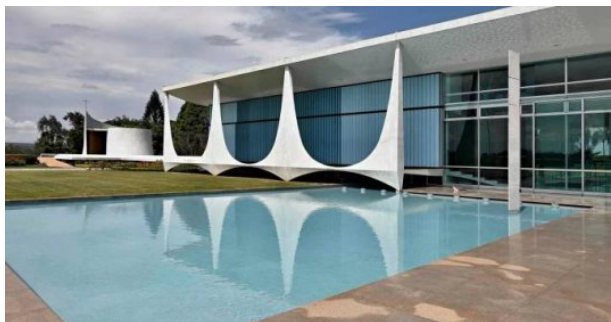
Brasília je relativně mladé město, vzniklo jako nová brazilská metropole. Až do jejího vybudování bylo hlavním městem Brazílie Rio de Janeiro (již od roku 1763). Brzy poté, co země získala nezávislost, zrodila se (v roce 1822) myšlenka na vybudování nového hlavního města. Společně s tímto návrhem bylo navrženo jméno pro toto město – mělo se jmenovat právě Brasília. V ústavě byla tato idea zapsaná od roku 1891. K realizaci projektu však došlo až v roce 1954.

Velkorysý záměr vytvořit zcela nové město v přirozeně působící krajinářské kulise zpočátku narážel na problémy s dlouhotrvajícím ozeleněním ploch.

Brasília leží na náhorní plošině v Centrální brazilské vysočině v oblasti, kde pramení řeka Tocantins. Nachází se v průměrné nadmořské výšce 1172 m, nejvyšší bod leží 1067 m nad mořem a nejnižší ve výšce 1230 m n. n. Průměrná teplota je po celý rok velmi vyrovnaná, v lednu se pohybuje okolo 23 °C a v červenci 22 °C. V lednu spadne průměrně 310 mm srážek, v červenci nespadne žádná.

Odedávný sen Brazilců zrealizoval v rekordně krátkém čase (1957-1960) prezident českého původu Juscelino Kubitschek.

Rozložení města odráží jeho moderní charakter; jednotlivé čtvrti jsou oddělené, silnice byly vyprojektovány jako široké a dlouhé mnohuproudé komunikace s mimoúrovňovými křižovatkami. Architektura významných budov, hlavně státních úřadů, které se nacházejí v centru města, patří k nejtypičtějším ukázkám architektury 50. a 60. let 20. století.

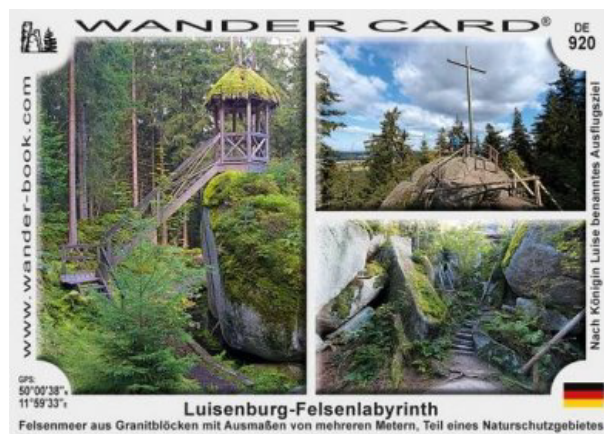
Mimořádný urbanistický koncept modernistického města v zeleni v rekordním čase a s využitím nejmodernějších dobových technologií realizovali urbanista Lucio Costa, architekt Oskar Niemeyer a zahradní architekt Roberto Burle Marx. Brazílie má dnes městskou zeleň, kterou jí může závidět celý svět. Rychle rostoucí tropická vegetace po pár desetiletích způsobila, že město vypadá, jako by tam nad umělým jezerem stálo odjakživa.

K slavnostnímu otevření nového hlavního města došlo v roce 1960. Součástí slavnostního obřadu byl i náboženský ceremoniál a na Centrálním náměstí byl vztyčen železný kříž z Portugalska.

Je památkou UNESCO jako vrcholné dílo lidské kreativity ve 20. století.

Zajímavá místa: Na náměstí Tří mocností stojí budova národního kongresu, nejvyššího soudu, dále pak památník připomínající založení města a palác Planalto, kde sídlí prezidentské kanceláře. Budovy ministerstev byly postaveny v jedné řadě za sebou, všechny stejné, aby se jedno nevyvyšovalo nad druhé, a prosklené, aby bylo možno kontrolovat, zda zaměstnanci pracují. Jedinou od nich odlišnou a výraznou budovou na jezeře a se zahradou na střeše je ministerstvo zahraničí. Architektonicky výraznou budovou je také moderní Katedrála Zjevení Panny Marie, která svojí konstrukcí připomíná kostru obrovského obratlovce a byla postavena na přání manželky prezidenta J. Kubička jako dík za uzdravení jejich dcery. **Mezi zajímavé mosty patří obloukový most Ponte Juscelino Kubitschek.**

Skalní labyrint Luisenburg leží v pohoří Smrčiny (německy Fichtelgebirge) 3 km jižně od města Wunsiedel v Bavorsku.

Pouhých 25 km západně od česko-německých hranic se skrývá unikátní přírodní úkaz – skalní labyrint Luisenburg. Označován je jako největší skalní labyrint v Evropě a rozhodně stojí za návštěvu. Příroda zde poskládala obrovské žulové balvany do fascinujících útvarů, mezi kterými můžeme procházet i několik hodin - např. viklan Napoleonův klobouk (délka 6 m, výška 2,5 m), skalní blok Ostrov Helgoland s dřevěnou věžičkou, či balvany Tři bratři. Některé průchody jsou poměrně úzké nebo nízké a jsou velkou atrakcí pro děti. Žulovým skalním labyrintem vedou 3 značené trasy (modrá, červená a žlutá) s celkem 25 zastaveními. Okružní stezky mají kamenné a dřevěnými schody, a žebříky překonávající převýšení 100 m.

TIPY NA DOBRÉ ČTENÍ

Ptačí domek / Eva Meijerová

Mého muže si oblíbil ptáček. Malý, hnědý, nevýrazný. V lese na chatě. Přišlo mi to jako zázrak. Až do té chvíle, než se mi v rukou ocitl Ptačí domek od autorky Evy Mejeirové. Tato kniha osloví všechny, kdo mají rádi drobné pěvce a rádi by si k nim našli cestu. Ale je určená i těm, které zajímají osudy pozoruhodných lidí. Ptačí domek představuje románovou bibliografii úspěšné anglické houslistky Len Howardové, která se narodila v roce 1894. V této knize se mísí fakta z jejího života a příběhy z jejího díla. Tato amatérská ornitoložka si to z londýnského orchestru zamířila rovnou na anglický venkov do malého domku uprostřed zahrady. Její láska k ptákům ji provází od dětství a zde si splnil svůj sen. Žije pro ptáky a s ptáky. Všichni malí opeřenci mají svá jména a sdílí domek spolu s Len. Jsou plaší, ale s Len navázali pevné pouto.

Milé čtení, které pro někoho může být i návodem. Blíží se zima, pravý čas na to, abyste se „spřátelili“ s ptáky, kteří budou s námi sdílet zimní období.

Eva Zadražilová, půjčovna pro dospělé

Nobelova cena za literaturu 2022

*Švédská akademie oznámila jméno letošního držitele Nobelovy ceny za literaturu. Prestižní ocenění si v prosinci ve Stockholmu převezme **francouzská spisovatelka Annie Ernauxová**.*

Dvaasmdesátiletá autorka si podle akademiků ocenění vysloužila „svou odvahou a klinickou pronikavostí, s níž odkrývá kořeny, odcizenost a kolektivní omezení osobní paměti“.

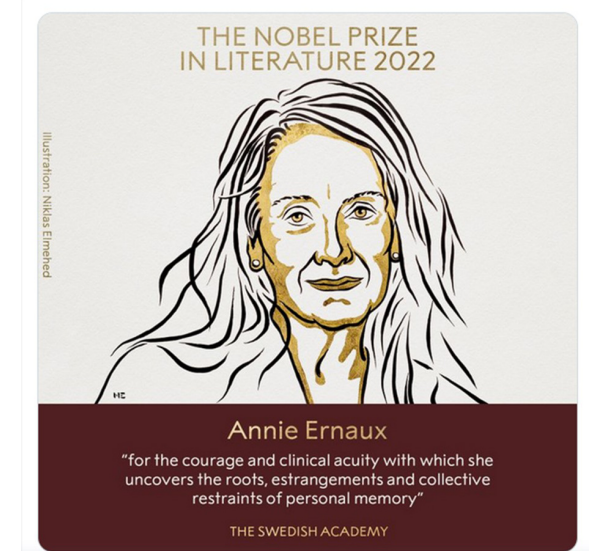
Ernauxova vystudovala učitelství a moderní literaturu. Její díla se ve Francii zařadila mezi současnou klasiku, je známá především svými autobiografickými knihami. Vydala jich dvě desítky. V Česku od ní letos vyšly memoáry Roky, které jsou považovány za spisovatelčino opus magnum.

„Toto dílo jí zajistilo mezinárodní renomé a řadu následovníků a žáků,“ uvedla Švédská akademie o knize.

Fotografie, knihy, písně, rozhlas, televizi a desítky let reklam a novinových titulků staví Ernauxová do kontrastu se svými vnitřními zápasy a deníkovými záznamy,

které si po šest desetiletí vedla.
Z minulosti zároveň vyvozuje předpovědi
budoucnosti.

**Knihu Roky si můžete vypůjčit
v půjčovně pro dospělé.**

Zdroj: Twitter The Nobel Priz

A to jsme my

Téměř kompletní osazenstvo knihovny. Takhle jsme se sešli na začátku prázdnin v krátké pauze na našem tradičním „team buildingu“ s názvem **Knihovnická snídaneň**. Jednou za rok se takto sejdeme moc rádi nejen mezi sebou, ale také našimi milými bývalými zaměstnanci, kteří jsou už v zaslouženém důchodu nebo třeba zrovna na mateřské dovolené.

KNIHOVNA
PŘED
STAV
UJE

Dříve se skalní bludiště označovalo jako „Losburg“ či „Luxburg“, od roku 1805 nese jméno královny Luisy – Luisenburg. Pruská královna Luisa (1776-1810), rozená princezna Meklenbursko-Střelická, místo navštívila s manželem králem Fridrichem Vilémem III. Pruským. V dopisech se zmiňuje, jak se jí zde líbilo, že se musela sklonit a prolézat skalními útvary. Podle přednášejícího prof. Rainera Schöffla právě tato pasáž korespondence postarala o velké faux paux, neboť žádná vysoce urozená a postavená osoba se nesměla snížit, sklánět či prolézat.

V tomto areálu okrouhlého půdorysu o velikosti 360 ha se nachází skalní zahrada, která vznikla na rozdíl od jiných evropských krajinářských zahrad výhradně z iniciativy wunsiedelských měšťanů. Občané Wunsiedelu zde slavili již v 16. století svůj „svátek svaté Markéty“, jehož součástí představovaly hry, předváděné studenty tamního lycea (tento obyčej byl zrušen až v roce 1767). Největším problémem zahrady bylo vlastní financování. Místním kulturním spolkům se však podařilo najít ochotné

sponzory mezi bohatými občany města. Přestavba zahrady byla před a po roce 1810 podporována patricijskými rodinami Schöpf, Brandenburg, Sand, Klinger a Schmidt. Našli se i další sponzoři, jak dokládají různé nápisy vyryté do skály. **Jedno zmiňuje jméno barona von Carlowitz.**

Snaha o určení konkrétní identity se změnila v důkladné prověřování všech dostupných zdrojů. **Během let se objevily údaje, které směřovaly do Karlových Varů. Zápisy v kronikách L. Stöhra a R. Mannla uvádějí lázeňského hosta stejného jména.**

Luisenburg je nejen největším skalním labyrintem v Evropě, ale i nejstarším přírodním jevištěm Německa, kde se každoročně koná divadelní festival.

Gerda Lorenzová
Regionální knihovna

ODDĚLENÍ PRO HANDICAPOVANÉ

Nevidím: Můžete mi půjčit knížku?

Ano, můžeme. Čeká na vás přes 4000 titulů načtených zvukových knih všech žánrů – romány klasiků, psychologické, válečné, historické, romány pro ženy, cestopisy, životopisy, přírodovědné knihy. Každý může přijít ochutnat poslechem, co má nejraději. Můžete si zvolit audioknihu buď na CD ve formátu mp3 nebo si ji nechat uložit na vlastním mp3 přehrávači nebo flash disku. To vše je pro vás nachystáno v Oddělení pro handicapované v Krajské knihovně. A nejen to. Máme pro vás v tomto oddělení připravené i zajímavé akce. Rádi vás uvidíme na **Dni s handicapem**, který letos proběhne dne **17.10. 2022**, kde veřejnosti představujeme život zdravotně znevýhodněných osob a práci organizací, které se jim věnují. V rámci tohoto dne vás určitě zaujme beseda pro veřejnost s účastníky paralympiády v Pekingu z oddílu parahokeje SVK Sharks Karlovy Vary a to od 17:00 hodin. V pravidelném cyklu **Čtení do ucha** vás můžeme, zhruba jednou měsíčně, potěšit pozvánkou na dramatizované hlasité čtení, které připravují knihovnice nebo herci karlovarských divadel. V oddělení probíhají také zajímavé kurzy pro zdravotně znevýhodněné návštěvníky. Například **kurzy Muzikoterapie**, která letos na podzim probíhá ve dnech **20.9., 27.9., 4.10., 11.10., 18.10. 2022**. **Lektor Lev Havlíček** zábavnou formou provází světem hudby a seznamuje se s netradičními hudebními nástroji, na které si mohou účastníci i zahrát. A nakonec v předvánočním čase dne 12.12. 2022 jsme pro návštěvníky oddělení naplánovali malé vánoční posezení. Drobné občerstvení a ochutnávka pro tělo i duši naladí na přicházející vánoční čas.

Jana Kučerová
Oddělení pro handicapované

KNIHOVNA
PŘED
STAV
UJE

Největší úkol letošního roku – celková revize knihovního fondu – je úspěšně za námi.

Takovou revizi nám nařizuje zákon jednou za 15 let a její termín připadl právě na letošek.

Od půlky května do půlky září jsme při plném provozu odrevidovali na 280 tisíc nejrozličnějších dokumentů ve všech odděleních knihovny.

Úspěšnost revize přes 95 %.
No uznejte, nejsme skvělí?

KNIHOVNA
PŘED
STAV
UJE

Krajská knihovna Karlovy Vary
a Sportovní klub vozíčkářů Sharks Karlovy Vary
vás zvou na besedu

ŽRALOCI JEDOU aneb PARAHOKEJ V KARLOVÝCH VARECH

17. 10. 2022 | 17:00 | hlavní budova – Dvory | sál

Dozvíte se mnoho zajímavého z činnosti klubu Sharks Karlovy Vary, jehož členové bojovali v reprezentačním družstvu na Paralympiádě v Pekingu.

Co je vlastně parahokej?

Jak vypadá výstroj hráče?

Jaká je historie a současnost parahokeje v Karlových Varech?

